
A Szent Szellem megismerésének kezdete

By David Wilkerson

November 5, 2007 Gyülekezetünkben, (Times Square Church-ben) egyik énekünk így szól:

Küldd le, Uram, küldd le. Uram, engedd a Szent Szellemet leszállni Szükségünk van Reá, küldd t le.

Hasonló énekekkel könyörögve kérjük a Szent Szellemet hogy szálljon le hozzánk. Az igazság azonban az, hogy a Szent Szellem már itt van. Lejött a mennyekből pünkösdkor Jeruzsálembe a felszobába, és soha nem ment el!

Jézus ígérte: „kérni fogom az Atyát, és másik Pártfogót ad nektek, hogy veletek legyen mindörökké, az igazság Lelkét, akit a világ nem kaphat meg, mert nem látja t, nem is ismeri; ti azonban ismeritek t, mert nálatok lakik, s t bennetek lesz.” (Ján. 14: 16-17)

Gondoljátok át Jézus szóhasználatát itt: „ti azonban ismeritek t”

Amint a dolgozószobámban készítettem ezt az üzenetet, képtelen voltam folytatni az írást. Világossá vált, hogy igazából nem sokat tudok a Szent Szellemről.

A gyülekezetben sokat beszélünk a Szellemről. A Szellemről szóló tant tanítjuk. Beszélünk arról, hogy a Szellem betölt minket, hogy a Szellemben járunk és élünk, hogy elfogadjuk a Szellemet mint Vigasztalót.

Mégis lehetséges mindezt tudni és ennek ellenére nem ismerni t. Ha megkérdeznék titeket, „megkaptátok a Szent Szellemet?” mit válaszolnátok?

Némelyek mondhatnák: „Igen, amikor Jézus megváltott engem. A Szent Szellem hozott be Krisztus királyságába.” Mások mondhatnák: „Igen, megkaptam a Szent Szellemet, mert nyelveken beszéltem amikor az életembe belépett. Imádkozom lélekben és mindez bizonyíték arra, hogy t bennem él.”

Mindemellett, a Szellemet megkapni nem egy egyszeri élmény, tapasztalat. A szó „megkapni” igazából azt jelenti, hogy megragadjuk amit kaptunk. Röviden, egy növekvő képességre irányuló vágyat jelent, a Szent Szellemnek és szolgálatának mélyebb ismeretére. Ténylegesen mindaddig, amíg meg nem engedjük, hogy „templomunk” teljes mértékben a Szent Szellem felügyelete alatt legyen, igazában nem kaptuk meg t.

Pál apostol megkérdezte a galáciabelieket, hogy miképpen kapták meg a Lelket? „...a törvény cselekvése alapján, vagy az ige meghallásából származó hit alapján?” Más szavakkal azt kérdezte tük, hogy gyakorolják-e hitüket a Lélek mélyebb megértésére?

Ez bámulatos dolog: Isten hatalmas ajándékot adott nekünk, az t Szent Szellemét, aki a szívünkben lakik, de úgy cselekszünk mintha t nem élne bennünk".Tudjuk, hogy a Szent Szellem itt van a földön és soha nem hagyott el minket. Tudjuk, hogy bennünk lakozik; testünk az t temploma. Ennek ellenére az időnk nagyobb részét úgy töltjük, mintha a Lélek valahol a világörben bolyongana, nem pedig bennünk élne.

Az igazság az, hogy az Atya elküldte Szellemét, hogy megmutassa milyen nagyon érdeklődik életünk minden kis részlete után. A Szent Szellem barátként lett küldve, vigasztalóként, hogy vezessen minket. Felismerve ezt a bámulatos tényt, a kérdés számunkra a következő: "Milyen jól ismerem ezt a

Szellemet? Ténylegesen így ismerem Őt?"

Jézus világosan kijelentette, hogy a Szent Szellem ugyanazt fogja jelenti számunkra, mint amit Krisztus jelentett a tanítványok számára, amikor itt volt velük a földön.

Fontoljátok meg;

- Jézus kinyilvánította az Atyát követőinek.
- Mindent, amit az Atya mondott neki, azt átadta a tanítványoknak.
- Imádkozott a tanítványokért és védelmezte őket.
- Jézus az Ő dicsőségét ugyancsak átadta a tanítványoknak. (Lásd Ján. 17.)

Jézus követőinek mondja: „Nem hagylak Pártfogó nélkül ...kérdni fogom az Atyát és másik Pártfogót ad nektek, hogy veletek legyen mindörökké”. Más szóval; „Küldök Valakit hozzátok, aki védelmezni fog és megtart titeket. Nem hagylak segítség nélkül vagy erő nélkül sátán ellen. Örüljétek, mert elküldöm Őt, akinek ereje és hatalma ezen a világon, amely nagyobb minden hatalomnál és erőnél.”

Jézus azt mondja, hogy nemcsak a földön van itt a Szellem, hanem bennünk él. Azt is mondja, hogy mi ismerjük Őt. Így hát azt kell kérdezni: Honnan ismerem a Szellemet? Mi a jel, a bizonyíték a hitemre, hogy bennem él, bennem való jelenlétére, közelségére?

Egyszerűen szólva, a Szent Szellem jelenlétét felismerem azáltal, hogy változást hoz lényemben. Nem csak azáltal ismerem Őt, amit másokban tesz. Láthatom Őt, amint felebarátaimban munkálkodik és változást hoz, de igazában csak azáltal ismerem Őt, amit az én életemben változtat.

Érthetően, a Szent Szellem munkája nagyon személyes. Testem az Ő temploma, és Krisztust bennem naponta egyre mélyebben leleplezi, kinyilvánítja. Az Ő munkája volt, hogy elfordultam a gonosztól, hogy éheztem és szomjúhoztam az igazságosságra, hogy állandóan vágyódom, "Jöjj, Uram Jézus."

Engedjétek meg, hogy beszéljek a Szellem elsődleges szolgálatairól. Amikor felismerjük bennünk való szolgálatait és hiszünk abban, hogy Ő dolgozik bennünk, képesek leszünk a félelem és megpróbáltatások fölé emelkedni. Az Ő szolgálata lehetővé teszi még azt is, hogy félelem nélkül, reménnyel és örömmel telve szembenézzünk a halállal.

1. Tekintsük át először a Szent Szellem Vigasztalóként végzett szolgálatát. Jézus a Szentlelket Vigasztalónak nevezte, de fel kell ismernünk a különbséget a testi és lelki vigasztalás között

Például, egy testvérünk a Krisztusban nagyon egyedül érzi magát. Ez a személy az egyedüllétében való megnyugvásért imádkozik és várja, hogy jobban érezze magát. Elképzelem, hogy egy mennyei lehelet szellemi kábítószerként fog szállni a lelkére. Úgy képzelem, hogy a Vigasztaló nyugalmat fog hozni pár órára egy kedves kis "agykábítás" módján.

De a következő reggel a békés érzés eltűnik és most azt hiszi, hogy a Szent Szellem visszautasította imáját. Nem, soha! A Szent Szellem nem manipulálja érzéseinket. Módszere teljesen más, és az Ige tisztán ír erről. Mindegy, mi a probléma, megpróbáltatás vagy szükség, az Ő szolgálata az igazság megismertetésével fog megtörténni: „Kérni fogom az Atyát és másik Pártfogót ad nektek, hogy veletek legyen mindörökké: az Igazság Lelkét...” (János 14: 16-17)

A tény az, hogy lelki kényelmünk tudásunkból ered és nem érzéseinkből. A Szent Szellem vigasztaló szolgálata ezzel az alapvető igazsággal kezdődik: „Isten nem haragszik rád, Isten szeret téged”.

„A reménység pedig nem szégyenít meg mert szívünkbe áradt az Isten szeretete a nekünk adatott Szent Szellem által.” (Róm. 5:5) A görög fogalom itt még erősebb, mint amit a fordítás sejtet. Azt mondja, hogy az isteni szeretet elárasztja, előnti szívünket a Szent Szellem által.

Képzeljünk el egy megterhelt szívet. Ez az elviselhetetlen teher eredhet félelemből, szégyenből, bánat miatt, megpróbáltatásokból, kísértésekből, lehangoltságból. Mégis, akármi is az ok, nyugalomra, vigasztalásra van szükség.

Hirtelen egy hang hallatszik, lelkünk mélyén visszhangozva. Ez a Szent Szellem hangja: „Semmi sem választhat el minket Isten szeretetétől, amely megjelent Jézus Krisztusban, a mi Urunkban.” (Lásd Róm. 8:31-39)

Ha egyszer elhisszük ezt az igazságot, hamarosan áramlatként fogja elmosni azt az elviselhetetlen terhet, ami akadályt okozott. „A Pártfogó pedig, a Szent Szellem, akit az én nevemben küld az Atya, ō tanít majd meg titeket mindenre, és eszetekbe juttat mindent, amit én mondtam nektek.” (Ján. 14:26)

Így a Szent Szellemnek központi szerepe van fiúságunkban az Atya felé. ō a mi tanítónk minden nap Krisztussal való életünkben, és mi a tanítványai vagyunk. Tanítja, hogy örökbe lettünk fogadva Isten családjába, az ō lányai és fiai vagyunk.

Hogyan emlékeztet a Szent Szellem minket erre az igazságra? Jézus legdicsőségesebb kijelentését hozza emlékezetünkbe: „Én Isten Fia vagyok, Atyám a mennyekben van és ō szeret engem.”

Amikor örökbe lettünk fogadva az Atya családjába mint testvérek, Jézus szavai a mieink is lettek: „Mivel pedig fiak vagytok, Isten elküldötte Fiának Lelkét a mi szívünkbe, aki ezt kiáltja; Abba, Atya!” (Gal. 4:6)

A Szent Szellem kiált bennünk: „Emlékezzetek Jézus szavaira: Ti a Mindenható Isten fiai és lányai vagytok, Atyátok a mennyekben van és szeret benneteket.” Csak emlékezzetek Jézus szavaira: „Nem vagytok egyedül. Isten szeret benneteket ugyanúgy mint engem szeret”.

Az az igazság, hogy a Fiúság Lelke bennem lakozik, csodálatos forrása lett békémnek és lelki kényelememnek az Úrral való életemben. Az ellenség árvízként jöhet, félelem, bűntudat vagy feszültség alá sodorhat, de azonnal imában kérem: „Szent Szellem, jöjj, taníts engem és emlékeztess Jézus ígéreteire, hogy biztonságban vagyok mint Isten gyermeke.”

A Lélek pedig ezekkel a szavakkal kiált fel bennem: „Emlékezz Abba a te Atyád. Megigazultál és elé járulhatsz.” Lelkedből kiáltsd: „Isten fia vagyok és most a Szentlélekben járok!”

„Akik pedig befogadták, azokat felhatalmazza arra, hogy Isten gyermekei legyenek; mindazokat akik hisznek az ō nevében...” (Ján. 1:12) „Akiket pedig Isten Lelke vezérel, azok Isten fiai.” (Róm. 8:14)

Pál ugyanezt mondja, hogy Isten gyermekei vagyunk, ugyanaz a Lélek él bennünk, mint Krisztusban:

„Ha pedig annak Lelke lakozik bennetek aki feltámasztotta Jézust a halottak közül, akkor az aki feltámasztotta Krisztus Jézust a halottak közül, életre kelti halandó testeteket is a bennetek lakó Lelke

által.” (Róm. 8:11)

Látjátok milyen fontos a Lélek szerepe? Néha úgy érezhetem, hogy lelkileg halott vagyok, hogy szívem hideg, élettelen, mintha a tűz bennem csak egy szikra lenne, egy pislogó láng, de az igazság az, hogy a Szent Szellem élettereje dolgozik bennem.

Ha hiszek Isten Igéjében, és bízom Krisztusban, akkor mindegy, hogy hogyan érzem magam – nem számít hogy miképpen bírálom vagy ítélem el magam – a bennem lévő Krisztus Szelleme még ekkor is életet lehel lelkembe. Isten még mindig szeret engem és a Szent Szellem még mindig dolgozik.

Csak gondolj egyik kedves szeretettedre, valakire, aki talán szenved vagy halálos ágyán fekszik. Annak a teste talán szenved, de jól tudjuk, hogy aki Krisztusban van, a feltámadás folyamatában van. Igen, ugyanaz a Szellem, aki behatolt Krisztus testébe a sírban, ugyancsak fel fogja támasztani a te szerettedet örök életre. A legnagyobb szenvedésben a Szellem felkiált: „Te az Atyához, Abbához méész.”

A nyugalomunk másik forrása: tudni és hinni abban, hogy a Szent Szellem azért is jött, hogy harcot vívjon testünk vágyakozásai és a csábítások ellen. „Mert a test kívánsága a Lélek ellen tör, a Lélek pedig a test ellen, ezek viaskodnak egymással, hogy ne azt tegyétek, amit szeretnétek.” (Gal. 5:17)

A belső háború még mindig dühöng bennünk. Minden keresztény mondhatja: „Tudom, hogy Isten szeret engem, ismerem Őt mint Atyámat és tudom, hogy gyermeke vagyok. Azt is tudom, hogy Isten szemében igazságos vagyok és bemenetelem biztosítva van az Úrhoz. De mégis háború van a bensőmben. Még mindig harcolok a testi gondolatok ellen és a borzasztó csábítások ellen. Úgy néz ki, hogy ez a harc soha nem ér véget.”

Szeretteim, ez a háború valóságos minden keresztény számára. Vannak Krisztushoz méltatlan gondolataink. Megnézünk dolgokat, amelyekre nem kellene néznünk, dolgok csábítanak, vagy dolgokra hallgatunk, amikre nem kellene a fülünket megnyitni. És mindezért értelmetlennek, tisztátalannak érezzük magunkat.

Az ilyen harcok oly erők néha, hogy úgy érezzük a csata elveszett. Még Pál apostol is érzett ilyesmit amikor gyötrelmében kiáltott: „Én nyomorult ember! Ki szabadít meg ebből a halálra ítélt testből?” (Róm. 7:24)

Válaszként a Szent Szellem eláll az igazsággal és nyugalmat, békét hoz: „Emberi erő meghaladó kísértés még nem ért titeket. Isten pedig hűséges, és nem hagy titeket erőtkön felül kísérteni; sőt a kísértéssel együtt elfogja készíteni a szabadulás útját is, hogy el bírjátok viselni azt.” (1Kor. 10:13)

Röviden, Pál azt mondja, hogy ugyanazt a harcot vívjuk, amelyet a világ összes szentjei vívnak. Megpróbáltatásunk nem különleges. Péter apostol ugyanerről beszél: „Szeretteim! A szenvedés tüze miatt, amely megpróbáltatásul támadt közöttetek, ne háborogjatok úgy, mintha valami meglepő dolog érne titeket.” (1Pét. 4:12)

Isten azt mondja, hogy a bennem élő erő hatalmasabb a testemnél. „...nagyobb az, aki bennetek van, mint az aki a világban van.” (1Ján. 4:4) A testi fellángolás oka, vagyis annak oka, hogy a Sátán felszítja a testi vágyakat, az, hogy behívtad a Szellemet, hogy szíved felett őrködjön és felügyelete alatt legyen. Ez ilyen egyszerű. Kísértésbe esel, mert a Szellem csodálatos dolgokat tesz benned, és munkája felszítja az ördög haragját.

Igaz, hogy testünk ellenségeskedik a Szellemmel, de a Szent Szellem több mint győztes a test felett. El kell fogadnunk, hogy ez a harc életünk végéig fog folytatódni. Ezért adta Pál ezeket a szavakat nekünk: „...sőt a kísértéssel együtt el fogja készíteni a szabadulás útját is, hogy el bírjátok azt viselni.” (1 Kor 10:13) Íme, megint egy igazság a Szent Szellemtől, amely biztató nyugalmat ad. Megmenekültünk a legyőzöttségtől való félelemtől.

Ez az igazság három fontos dolgot mutat meg, amit kérnünk kell a Szent Szellemtől, hogy emlékeztessen minket:

- „Belső harcom egy olyan küszködés, amiben mindannyian részt veszünk. Ezért nem hiszek a hazugságban, hogy én különleges eset vagyok, Isten tisztátalan gyermeke.”
- „Mindig tudatában kell, hogy legyek, hogy Isten annyira szeret engem, hogy az ő saját Szent Szellemét adta nekem. Oly gyengéd és úgy aggódik irántam, hogy Szent Szellemét küldte, hogy harcolja csatáimat. A Szellem nem kémkedni, kutatni jött, hogy valami rosszat találjon bennem, hanem tisztán jótékony célból.”
- „El kell vetnem a kárhoztatás érzését és emlékeznem kell Pál szavaira: „Nincs tehát most már semmiféle kárhoztató ítélet azok ellen, akik a Krisztus Jézusban vannak, mivel az élet Lelkének törvénye megszabadított téged a halál törvényétől” (Róm. 8:1)

Most tekintsük át a Szellem másik szolgálatát.

2. A Szent Szellem azért is jött hozzánk, hogy imával telt életre vezessen minket. „A Lélek ugyancsak segít erőtlenységünkön. Mert amiért imádkoznunk kell, nem tudjuk úgy kérni, ahogyan kell, de maga a Lélek eszedezik értünk kimondhatatlan foházkodásokkal.” (Róm. 8:26)

Gondold meg mit mond Pál a Szent Lélek imaéletünkben végzett szolgálatáról. Összezavarodunk az imádkozással kapcsolatban, és rém komplikáltan csináljuk. Akármelyik keresztény könyvesboltba bemegyünk könyvek sokasága ír arról, hogy miképpen kell imádkoznunk.

A teóriák sokasága zavart okoz, és mindenféle kérdést felvet arról, hogy hogyan kell imádkozni: Mikor válik egy ima közbenjáró imává? Az ilyen ima aszerint mérhető, hogy milyen hangos, mennyi ideig vagyunk a térdünkön, milyen hevesen imádkozunk? Isten tanítása azt mondja, hogy az ő akarata szerint imádkozzunk, de hogyan ismerem meg az ő akaratát? És hogyan imádkozzunk? Ha hang nélkül imádkozom, meg fogja Isten azt hallgatni? Egyébként pedig miről imádkozzam?

Ez olyan zavart okozhat, hogy emiatt kevesen imádkoznak. De talán még soha nem volt fontosabb Isten népének imádsága, mint most. Őrült világban élünk. Pál az ő idejében ezt mondta a Földről beszélve: „Hiszen tudjuk, hogy az egész teremtett világ együtt sóhajtozik és együtt vajúdik mind ez ideig.”

Tudósok azt mondják, hogy a jég az északi sarkon olvad, hogy New Yorkot és az egész keleti partot az árvíz fogja elmosni. A jövőben a globális felmelegedés ki fogja szárítani a növényeket úgy, hogy a föld sivár, teljesen lakhatatlan lesz.

Az ilyen hírek világszerte nagy mértékű feszültséget jelentenek az embereknek, akár keresztények akár nem. Pál mondja: „De nem csak ez a világ, hanem még azok is, akik a Lélek első zsengejét kapták, mi magunk is sóhajtozunk magunkban, várva a fiúságra, testünk megváltására.” (Róm. 8:23)

Amint a világszintű események rosszabbodnak elrabolva az emberek békéjét, a társadalmak mindenütt a nyugalom forrását keresik. De nem fogják megtalálni azt a pszichoterápiában, a halott vallásban, jótéteményekben, stb...

Ezekben az időkben az egyetlen forrásunk a hit imája. A Biblia megmondta, „A világ nem ismeri Krisztust. És nem fogják elfogadni Őt. De ti ismeritek Őt”

Életemnek és szolgálatomnak ebben a szakaszában az egyik legnagyobb gondom az kell hogy legyen, hogy állandóan imádkozzam. Amikor elhanyagolom az imádkozást, fájdalmat okozok Isten Szellemének, aki bennem él. Ez igenis lehetséges. Pál írja: „Ne szomorítsátok meg az Isten Szent Lelkét, aki által el vagytok pecsételve a megváltás napjára.” (Ef. 4:30)

Igen, a Lélek megosztja Isten népének hitetlensége és imádságtalansága miatti szomorúságát. Gondold át a Szent Szellem imáinkban játszott néhány erőtéljes szerepét:

- Imánkban a Szent Szellem teszi nyilvánvalóvá Krisztus jelenlétét bennünk.
- Imánkban a Szent Szellem lepecsételi Isten ígéreteit szívünkben.
- Imánkon keresztül hoz a Szent Szellem reményt.
- Imánkon keresztül a Szent Szellem elárasztja szívünket vigasszal, békével, és nyugalommal.

Ezekben a napokban az imám az, hogy; „Szent Szellem, tarts engem Jézussal való közösségben. Ne hagyd, hogy elhanyagoljam az időt, melyet azzal akarom tölteni akit szívem szeret. Tarts engem a térdemen, akkor ismerni fogom nyugalmadat.”

Sürgetlek benneteket, hogy ez legyen a ti imátok is.

Dicsőség az Ő Szent Nevének!